

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ LOUIS BROMFIELD

Η ΓΡΗΛΑ ΠΟΥ ΚΡΥΦΑΚΟΥΓΕ...

ΣΟ Ξούσε ο πατέρας της, η Όλιβια είχε περάσει μια στερημένη ζωή. Ο γέρο Τζένινγκς είχε πείσει την κόρη του ότι ήταν φτωχός, ενώ στην πραγματικότητα ήταν ένας τρομερός φιλάργυρος. Το μόνο πάθος του ήταν τα ταξίδια. Χρόνια διόκληρα αιώσε κι η κόρη του—ή γυναικιά του είχε πεθάνει από καιρό—ταξίδευαν αδιάκοπα από τόπο σε τόπο.

Έτσι η Όλιβια γνώριζε καλύτερα την Ερώστη από την Αμερική όπου είχε γεννηθεί. Ο Τζένινγκς πήγαινε κατά προτίμηση στις μεγάλες πόλεις των χερσίων και στις κοσμικές λουτροπόλεις τα καλοκαίρια. Διαλέγε πάντοτε ένα φτηνό ξενοδοχείο ή μια μετρία παγωσιά και ξούσε πολύ μετρημένα!

Αυτή η ζωή βιάστηκε τριάντα χρόνια, ως την ημέρα που πέθανε ο γέρο Τζένινγκς. Φυλάσσεται, λοιπόν, κανείς την κατάληξη της Όλιβια, όταν έμαθε ότι ο πατέρας της της είχε αφήσει μεγάλη περιουσία, ότι το εισόδημά της ήταν εκατόν εξήντα χιλιάδες δολάρια το χρόνο, κι ότι σύμφωνα με τη διαθήκη του πατέρα της, θα το έπαιρνε κατά τριμηνίες, ενώ το κεφάλαιο θα ήσαν στον παλαιό Τραπεζιτικό Οίκο της Νέας Υόρκης των κ. κ. Βάιτς και Σαντόβερ.

Η Όλιβια ή οποία είχε συνηθίσει σ' αυτή τη ζωή των περιτλανήσεων, ξεακούθησε να ταξιδεύει και μετά το θάνατο του πατέρα της. Ήταν τότε πενήντα έπτά χρόνων. Δεν είχε παντρευτεί, δεν είχε ζωή νέα τα της κι' ένοιωθε τώρα ένα μίσος στη καρδιά της για τον πατέρα της, ο οποίος, ενώ ήταν πλούσιος, την είχε στερούσει από κάθε ευχαρίστηση, κάθε χαρά. Στό διάστημα των περιπλανησέων της, είχε μάθει και μιλούσε στην έντελεια Γαλλικά, Γερμανικά, Ιταλικά και Ισπανικά. Αν ο πατέρας της είχε τό πάθος της φιλαργυρίας, αυτή πάλι είχε τό πάθος της περιεργίας.

Δώδεκα χρόνια είχαν περάσει από τότε που πέθανε ο πατέρας της, κι' η Όλιβια έβδωλητα σχεδόν χρόνων τώρα, ήταν πιο περιεργη από ποτέ. Η μνήη άβλαυστής της ήταν να παρακολουθή κρυφά τις κουβέντες των άλλων, οι οποίοι άνωποτοι τώρα μιλούσαν έλευθέρως. Έτσι σιγά-σιγά, η Όλιβια είχε μάθει πολλά σκάνδαλα, χωρίς ποτέ να σκεφθεί ότι μπορούσε να τα έμεταλλεύθη.

Κι' όσο περνούσαν τά χρόνια τόπο γινόταν κι' ο πονηρά. Κιόθισαν αδιάφορη τάχα, σε καμιά γυναίκα μέ τό πλεϊσιό της ή μέ κανένα βιβλίο ή προσκοιούσαν πως κοιούταν, κι' όμως κρυφάκουγε προσημένα, έτελεγοσαν τη ψω της. Φρούσε πάντοτε ρουχα σκετινόμενα, και να περνά άταραχητή. Όταν ή θελε συμπληρωματικές πληροφορίες ρωτούσε τους ύπηρέτες του ξενοδοχείου. Κι' επειδή ήσαν γενναίωδηση, οι ύπηρέτες την άγατούσαν και ευχαρίστωζ της έλεγαν όλα ζητούσε να μάθη.

Η Όλιβια σύναζε τό μα στα καλύτερα ξενοδοχεία πάντοτε. Ένοιούσε ν' απολαύση έστω και στί τελευταία χρόνια της ζωής της, τη ευφρόνια την όποιαν είχε σκεπηδή έξ' ατίας της φιλαργυρίας του πτερά της. Χρόνια τώρα, η Όλιβια πήγαινε και περνούσε τους τωές μήνες του καλοκαιριού στη Σαρσάβνα και κατέλυε στό «Πάλλας», τό καλύτερο ξενοδοχείο της πόλεως. Νοίκιαζε διόκληρο τό κεντρικό διαμέρισμα της προσέμεως στον πρώτο όροφο. Είχε στη διάθεσή της ένα όρατο μπλάνκι, από τό όποιο τά βράδια μπορούσε να

παρακολουθή τί λεγόταν στα πλαγιά δωμάτια και στην ταράτσα κάτω. Έτσι ίκανοποιούσε τό γεροντικό πάθος της. Στο «Πάλλας» λοιπόν βρισκόταν όταν συνέβησαν τά γεγονότα, τά όποια άναστάσαν κόσμο και κοσμική!..

Μιά μέρα, η Όλιβια πληροφορήθηκε από την ύπηρεσία, ότι μετά λίγες μέρες θα έφτανε ο κομοζακοσμένος Μπέκιμαν, ο μεγάλος χρηματιστής, ένας από τους πλουσιότερους άνθρώπους του κόσμου. Η έδησι αυτή δεν την ένδιέφερε πολύ γιατί, κατά πάσαν πιθανότητα, ο Μπέκιμαν κι' η παρέα του θα ήσαν άνθρώποι σοβαροί, πληκτικοί μέ τις χρηματιστικές συζητήσεις τους. Όταν όμως, ο ξενοδόχος την παρακάλεσε να παραχωρήση τό πολυτέλες διαμέρισμά της στον Μπέκιμαν γιατί αυτός ήταν ο ιδιοκτήτης του ξενοδοχείου, τότε η Όλιβια έγινε έξω φρενών. Ψάτσόη ή πληροφορία ότι τον συνόδευε ή έμπιστος γραμματέας του, κέντρισε άμέσως την περιέργειά της. Άφού ύπηρεξε και γυναικιά στη μέση άσφαλώς θ' άνεκάλυπτε κανένα σκάνδαλο. Έτσι δέχτηκε να περάση η ένα άλλο διαμέρισμα, τό όποιο έβλεπε στην πίσω αήλη του ξενοδοχείου.

Στην άρχή, η Μαντάνι ντε Ζόνγκ, ή γραμματέας του Μπέκιμαν, δεν έκανε μεγάλη έντόπωσι στην Όλιβια. Ήταν μια μελαχροινή, κοτούβ. λα γυναικιά. Από την ύπηρεσία όμως ή γεροντοκόρη έμαθε ότι κάθε βράδυ, όταν νύχτωνε, τό ζεύγος κατέβαινε από τη σκάλα της ύπηρεσίας και πήγαινε στη βορεινή βεράντα, που ήταν έρημη εκείνη την ώρα. Ο Μπέκιμαν είχε δώσει, μάλιστα, τη διαταγή να μην άφήσουν κανένα από τους ένοίκους ή από την ύπηρεσία να πλησιάη εκεί, την ώρα που βρισκόταν αυτός στην βεράντα. Όπως ήταν έπόμενο, η Όλιβια αποφάσισε να έξακριβώση τον λόγο αυτής της μυστικότητας. Έτσι, κάποιου βράδυ, κατέβηκε στον κήπο, πήρε μια καρέκλα και την τοποθέτησε πίσω από μια ροδοδάφνη, κοντά στη βεράντα και περίμενε.

Σέ λίγο, ο Μπέκιμαν κι' η Μαντάνι ντε Ζόνγκ, βγήκαν στην ταράτσα κι' ενώ κουβέντιωναν, περπατούσαν άπάνω-κάτω... Μιλούσαν Γαλλικά. Η Όλιβια άκουγε μερικά λέξεις μονάχα, τη στιγμή που πλησιάζαν στο σημείο όπου εκείνη καθόταν κρυμμένη. Στην άρχή δεν έδωσε μεγάλη προσοχή. Συζητούσαν για χρονογραφα, άξίες και χρηματιστικές ύποθέσεις. Σαφνικά όμως διαπίστωσε την προσοχή της.

— Φοβούμαι—έλεγε ο Μπέκιμαν—μήπως άποκαλυφθή ή άπάτη... τά πλαστά...

— Πρέπει νάχης τόλμη—άπάντησε ή γραμματέας, Άλλοίως πως θα έπιτύχης τό κόλπο!

Έκείνο τό βράδυ, η Όλιβια δεν άκουσε περισσότερα, γιατί ο Μπέκιμαν έπτε πως ήταν κουρασμένος και άπεσώθησαν. Άλλά τό έπόμενο βράδυ, η Όλιβια, στην όποια είχαν κάνει έντόπωσι τό λίγα λόγια που είχε άκούσει την προηγούμενη βραδιά, πήγε πάλι στην κρυψώνα της. Άνύσπαστο, τό ζεύγος είχε άσυμπόσησέ στί κάγκελα της βεράντας, κοντά στην Όλιβια. Ο Μπέκιμαν μιλούσε και έλεγε:

—...Μονάχα αν δώσω τό δάνειο στον Στρινόιν, τον δικτάτορα, ίσως ξεγελάσω τους άλλους. Όταν μαντευθί ότι δάνεια έβδωλητα πέντε εκατομμύρια στον δικτάτορα, θ' άναστήσω άμέσως την έμπιστοσύνη του κόσμου...

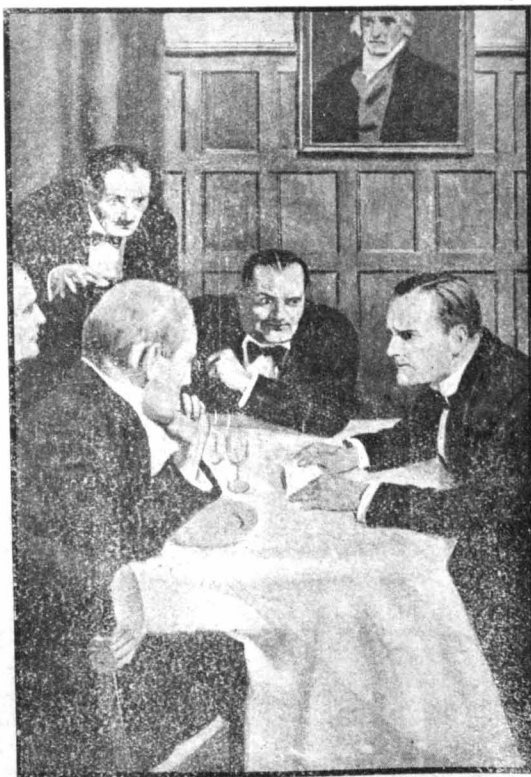
— Είπε παρόλοι ο, βέβαια—έλε η Μαντάνι ντε Ζόνγκ—άλλά μονάχα ν' αυτό τό κόλπο ύπάχης έπις να... Θεέ μου, Τβίν... κούτασε εκεί, πίσω από τη ροδοδάφνη, κάποια γυναικιά κάθεται...

Ο Μπέκιμαν έβγαλε από την τσέπη του ένα μικρό ηλεκτρικό προβολέα και έστρεψε τό φως του πάνω στην Όλιβια. Έκείνη προσοπήθηκε πως κοιμόταν.

— Δεν πιστεύω να μάζ άκουσε—είπε ο Μπέκιμαν— κοιμάται. Άλλά θά κάνω πωροτήρηση στον ξενοδόχο να έκελή καλύτερα στίς διαταγές μου.

Η Όλιβια έλεινε άσκητή ώρα στην ίδια θέση, για να μη δώση ύποψης. Όταν, τέλος, έπέστρεψε στην κάμαρά της τά περισσότερα φώτα του ξενοδοχείου ήταν οβριστα.

Ψάτσόη ή περιέργειά της είχε έρεθιστή τρομερά. Ήξερε, βέβαια,

Η συζητήσεις ζωήρευε δλοάνα...

... ότι ο Μπέκιαν είχε πρακτορεία στις πέντε 'Ηπειρούς, αλλά άνδρες ό-
πως ήταν στα χρηματοπιστωτικά ζητήματα, δεν μπορούσε να φανταστεί
ότι η χρεωκοπία του θα παρένοθε γλιτώσει ανθρώπους; στην κατα-
στροφή. Γι' αυτήν, το μόνο που την ενδιέφερε ήταν να εγκατασταθεί
πάλι στο διαμέρισμά της, το οποίο είχε αναγκαστή να παραχωρήσει
στών Μπέκιαν και στη γραμματεία του. Με την περιορισμένη εγω-
στική αντίληψή της, σκέφτηκε να τον ξαναγαζιάσει να φύγει. 'Αλλά πώς;

'Ο Μπέκιαν στο μεταξύ, είχε φρονήσει τον ξενοδοχό και παραπο-
νήθηκε για τη παρουσία της γεροντοκόρης, στην ταράτσα. 'Εκείνος τον
βεβαίωσε ότι η Μις Τζέινς, ήταν μια άκακη και λίγο ξαναφοραμένη
γυναίκα. 'Οποσόδηποτε το πράγμα δεν θα ξαναλαμβανόταν.

Πέρασαν κάποιους μέρες. 'Ο δικτάτωρ Σαφάριν, έφθασε με το
γιοτά του στο Σαφαρίνα κι' ο Μπέκιαν βγήκε με το δικό του
γιοτά να τον προϋπαντήσει. Οι δύο διάσημοι άνδρες γευμάτισαν μαζί.
Και λίγες μέρες κατότιν, όλες ή έφημερίδες έγραψαν ότι ο δικτάτωρ
είχε δανειστεί έβδομημίτη νέες έλατομηνίρια δολάρια από τον Μπέκιαν
για τās ανάγκας του κράτους του. Ταύτοχρονος κυκλοφόρησαν νέες εκ-
δόσεις όμοιογων της Τραπεζής Μπέκιαν. Παρητηρήθη όμως ότι δεν
είχαν τόση ζήτηση όσως άλλες. Νά είχε κλονιστή ταχα ή πεποιθήσις
του κόσμου στο δαμόνιο επιχειρηματικό πνεύμα του Μπέκιαν; Ποιός
ξέρει... Οι μόνοι οι όποιοι άγροχαζαν με πεποίθησι ήσαν οι τραπεζίται
κ. κ. Βάτς και Σαντόβεργ...

... 'Ο Σαφάριν γινότανε μεγάλη κίνηση. 'Επισκέπεται για τόν
Μπέκιαν, τηλεφωνήματα και τηλεγραφήματα από το πρωί ως την ά-
λη μέρα το πρωί.

Με τή βοήθεια της Σαφαρίνας, της καμαριέρας του ξενοδοχείου, ή
'Ολίβια κατόρθωσε από μια πλαγινη πόρτα, να πιάη δύο βραδύες κατόριε ει
της τρομερής καταστροφής. Τράπεζες είχαν κλείσει, παλαιοί
χρηματιστικοί όκοι είχαν χρεωκοπή-
σει. 'Ο Στωριάνο, ο Δικτάτωρ είχε
αναγκαστή να παραιτηθή καθώς
κι' ή Κυβέρησις του. 'Η κατα-
κραυγή του-κόσμου ήταν εναντίον
του και του μεγάλου άπατεώος. Κάθε
μέρα αυτοκτονούν ανθρώποι οι
όποιοι είχαν παρασρφή στη γενι-
κή καταστροφή...

Μια μέρα, ή 'Ολίβια είδε να
γίνεται λόγος στις έφημερίδες και
για τó μυστηριώδες τηλεγράφημα
το όποιο είχαν λάβει οι Βάτς και
Σαντόβεργ. Χαιρούλασε... Κανείς άλ-
λος άπ' αυτήν δεν ήξερε το μυστι-
κό της. Το φοιχό μωλότ ή ένοι-
ωσε μια ικανοποίησι γιατί εκείνη
είχε συντελέσει ν' αποκαλυφθή ένας
μεγάλος άπατεώος. 'Αδιάφορο άν
είχε συντελέσει στην καταστροφή
χιλιάδων ανθρώπων...

'Εφθασε ή μέρα που ή Σαφα-
ρίνα έτοιμασε τις βαλίτσες της γε-
ροντοκόρης. 'Η 'Ολίβια θά πήγαινε
να περσίπει ένα μήνα στη Ριβιέρα,
προτού επιστρέψη στο Παρίσι. Κου-
βέντιασε με την Σαφαρίνα, όταν ό
ταχυδρομός της έφερε ένα γράμμα.
'Αδιάφορο το άνοιξε. 'Ήξερε ότι
ήταν το τοκέ της τριμηνιας της,
καθυστερημένο μάλιστα. Πήρε το
γράμμα χωρίς να κοιτάξη το τοκέ

και διάβασε:

... 'Εσωκλείεται λαμβάνετε το τοκέ της τριμηνιας σας. Αυτού
μεθα διότι το ποόν είνε πολύ μικρότερο, έξ αιτίας της μεγάλης χρε-
ωκοπίας Μπέκιαν, ή ό τούτοι παρξουμε και μās και τούς καταθέτας
μας... Στο έξη; ό δικηγόρος μας θά...

'Η 'Ολίβια ζόταξε το τοκέ και διάβασε : Τέσσερες χιλιάδες,
έξητα πέντε δολάρια...

Τέσσερες χιλιάδες έξητα πέντε δολάρια... Από σαράντα που
έπρεπε να πάρη. Το χαρτί ξεφυγε από το χέρι της, θέλησε να μιλήση
άλλα μονομαίς το κεφάλι της έγειρε άπάνω στο στήθος της. 'Η Σαφα-
ρίνα έπεσε κοντά της. 'Αλλά ή γεροντοκόρη δεν ζούσε πειά. Είχε
πεθάνει από συγκοπή.

Κανείς δεν έδωσε προσοχή στην άγγελία του θανάτου της Μίς
'Ολίβια Τζέινκινς. 'Η έφημερίδες έγραψαν ότι ήταν λιθανόν κι' αυτή
ένα άκόμα θήμα του Μπέκιαν. Μονάχα ή Μαντάμ ντε Ζόνγκ, ή όποια
βριζόταν στη Βουδαπέστη, νόλις τη διάβασε, μοιρούρισε :

— Μπα! Θαροό πός αυτή ήταν ή γρηά που κρυφακούε!...

Κανείς δεν έδωσε προσοχή στην άγγελία του θανάτου της Μίς
'Ολίβια Τζέινκινς. 'Η έφημερίδες έγραψαν ότι ήταν λιθανόν κι' αυτή
ένα άκόμα θήμα του Μπέκιαν. Μονάχα ή Μαντάμ ντε Ζόνγκ, ή όποια
βριζόταν στη Βουδαπέστη, νόλις τη διάβασε, μοιρούρισε :

— Μπα! Θαροό πός αυτή ήταν ή γρηά που κρυφακούε!...

Κανείς δεν έδωσε προσοχή στην άγγελία του θανάτου της Μίς
'Ολίβια Τζέινκινς. 'Η έφημερίδες έγραψαν ότι ήταν λιθανόν κι' αυτή
ένα άκόμα θήμα του Μπέκιαν. Μονάχα ή Μαντάμ ντε Ζόνγκ, ή όποια
βριζόταν στη Βουδαπέστη, νόλις τη διάβασε, μοιρούρισε :

— Μπα! Θαροό πός αυτή ήταν ή γρηά που κρυφακούε!...

Κανείς δεν έδωσε προσοχή στην άγγελία του θανάτου της Μίς
'Ολίβια Τζέινκινς. 'Η έφημερίδες έγραψαν ότι ήταν λιθανόν κι' αυτή
ένα άκόμα θήμα του Μπέκιαν. Μονάχα ή Μαντάμ ντε Ζόνγκ, ή όποια
βριζόταν στη Βουδαπέστη, νόλις τη διάβασε, μοιρούρισε :

— Μπα! Θαροό πός αυτή ήταν ή γρηά που κρυφακούε!...

Κανείς δεν έδωσε προσοχή στην άγγελία του θανάτου της Μίς
'Ολίβια Τζέινκινς. 'Η έφημερίδες έγραψαν ότι ήταν λιθανόν κι' αυτή
ένα άκόμα θήμα του Μπέκιαν. Μονάχα ή Μαντάμ ντε Ζόνγκ, ή όποια
βριζόταν στη Βουδαπέστη, νόλις τη διάβασε, μοιρούρισε :

— Μπα! Θαροό πός αυτή ήταν ή γρηά που κρυφακούε!...

Σαντόβεργ, γιατί τό περισσότερο κεφάλαιά τους βρισκότονσαν σε
άξίες των επιχειρησίσεων Μπέκιαν...

... Όταν, μετά δέκα μέρες, ή 'Ολίβια συνήλθε από την άρρώστεια
της, ήταν τρομερά εξαντλημένη. Μια μέρα ζήτησε από τή νοσοκό-
μη να φωνάξη τή Σαφαρίνα. 'Η καμαριέρα ήρθε άμέσως κι' ή νοσο-
κόμος τις άφησε μόνης.

— Πές μου, Σαφαρίνα, ρώτησε ή 'Ολίβια. Τι μου συνέβη;

'Η καμαριέρα διηγήθηκε πώς την είχαν βοηθ λιπόθυμη στην εί-
σοδο του ξενοδοχείου κι' ότι έτι μια βδομάδα είχε δυνατό πυρετό και
παραιλούσε... Βεβαίως, είχε πολλά νέα να της πη. Το ξενοδοχείο, ή
πόλις, ό κόσμος όλος ήταν άνάστατος με τήν χρεωκοπία του μεγάλου
Μπέκιαν, ό όποιος είχε αυτοκτονήσει. 'Ενα πρωί, τόν είχαν βοηθ νεκρό
στό κρεβάτι του με μία σφαίρα στον κρόταφο. Τήν ίδια μέρα, εκείνη ή
άνταπιθητική γυναίκα που τόν συνόδεσε παντού, ή Μαντάμ ντε Ζόνγκ,
είχε φύγει κρυφά, κι' είχε κλέψει μάλιστα όσα χρήματα είχε ό Μπέκιαν
μαζύ του κι' ό,τι αντικείμενο αξίας ήπηρεζε εκεί μέσα. Κανείς δεν ήξερε
τί άπέγινε. 'Ελεγαν πός πήγε στη Βουδαπέστη... Στο μεταξύ, ό νεκρός
του Μπέκιαν έμεινε μόνοος του. 'Όλοι οι φίλοι του είχαν σκορπίσει.
Νόλις τήν τρίτη ήμερα παρουσιάστηκε μια γυναίκα, ή όποια είπε ότι
ήταν ή αδελφή του Μπέκιαν και παρέλαβε το πτώμα.

— Όστε, θά μπορούσε τώρα να περάσω στο διαμέρισμα της προ-
σογγής; ρώτησε ή 'Ολίβια...

Μ' άπληστία, ή 'Ολίβια διάβαζε τις έφημερίδες με τις λεπτομέ-
ρεις της τρομερής καταστροφής. Τράπεζες είχαν κλείσει, παλαιοί
χρηματιστικοί όκοι είχαν χρεωκοπή-
σει. 'Ο Στωριάνο, ο Δικτάτωρ είχε
αναγκαστή να παραιτηθή καθώς
κι' ή Κυβέρησις του. 'Η κατα-
κραυγή του-κόσμου ήταν εναντίον
του και του μεγάλου άπατεώος. Κάθε
μέρα αυτοκτονούν ανθρώποι οι
όποιοι είχαν παρασρφή στη γενι-
κή καταστροφή...

Μια μέρα, ή 'Ολίβια είδε να
γίνεται λόγος στις έφημερίδες και
για τó μυστηριώδες τηλεγράφημα
το όποιο είχαν λάβει οι Βάτς και
Σαντόβεργ. Χαιρούλασε... Κανείς άλ-
λος άπ' αυτήν δεν ήξερε το μυστι-
κό της. Το φοιχό μωλότ ή ένοι-
ωσε μια ικανοποίησι γιατί εκείνη
είχε συντελέσει ν' αποκαλυφθή ένας
μεγάλος άπατεώος. 'Αδιάφορο άν
είχε συντελέσει στην καταστροφή
χιλιάδων ανθρώπων...

'Εφθασε ή μέρα που ή Σαφα-
ρίνα έτοιμασε τις βαλίτσες της γε-
ροντοκόρης. 'Η 'Ολίβια θά πήγαινε
να περσίπει ένα μήνα στη Ριβιέρα,
προτού επιστρέψη στο Παρίσι. Κου-
βέντιασε με την Σαφαρίνα, όταν ό
ταχυδρομός της έφερε ένα γράμμα.
'Αδιάφορο το άνοιξε. 'Ήξερε ότι
ήταν το τοκέ της τριμηνιας της,
καθυστερημένο μάλιστα. Πήρε το
γράμμα χωρίς να κοιτάξη το τοκέ

και διάβασε:

... 'Εσωκλείεται λαμβάνετε το τοκέ της τριμηνιας σας. Αυτού
μεθα διότι το ποόν είνε πολύ μικρότερο, έξ αιτίας της μεγάλης χρε-
ωκοπίας Μπέκιαν, ή ό τούτοι παρξουμε και μās και τούς καταθέτας
μας... Στο έξη; ό δικηγόρος μας θά...

'Η 'Ολίβια ζόταξε το τοκέ και διάβασε : Τέσσερες χιλιάδες,
έξητα πέντε δολάρια...

Τέσσερες χιλιάδες έξητα πέντε δολάρια... Από σαράντα που
έπρεπε να πάρη. Το χαρτί ξεφυγε από το χέρι της, θέλησε να μιλήση
άλλα μονομαίς το κεφάλι της έγειρε άπάνω στο στήθος της. 'Η Σαφα-
ρίνα έπεσε κοντά της. 'Αλλά ή γεροντοκόρη δεν ζούσε πειά. Είχε
πεθάνει από συγκοπή.

Κανείς δεν έδωσε προσοχή στην άγγελία του θανάτου της Μίς
'Ολίβια Τζέινκινς. 'Η έφημερίδες έγραψαν ότι ήταν λιθανόν κι' αυτή
ένα άκόμα θήμα του Μπέκιαν. Μονάχα ή Μαντάμ ντε Ζόνγκ, ή όποια
βριζόταν στη Βουδαπέστη, νόλις τη διάβασε, μοιρούρισε :

— Μπα! Θαροό πός αυτή ήταν ή γρηά που κρυφακούε!...

Κανείς δεν έδωσε προσοχή στην άγγελία του θανάτου της Μίς
'Ολίβια Τζέινκινς. 'Η έφημερίδες έγραψαν ότι ήταν λιθανόν κι' αυτή
ένα άκόμα θήμα του Μπέκιαν. Μονάχα ή Μαντάμ ντε Ζόνγκ, ή όποια
βριζόταν στη Βουδαπέστη, νόλις τη διάβασε, μοιρούρισε :

— Μπα! Θαροό πός αυτή ήταν ή γρηά που κρυφακούε!...

Κανείς δεν έδωσε προσοχή στην άγγελία του θανάτου της Μίς
'Ολίβια Τζέινκινς. 'Η έφημερίδες έγραψαν ότι ήταν λιθανόν κι' αυτή
ένα άκόμα θήμα του Μπέκιαν. Μονάχα ή Μαντάμ ντε Ζόνγκ, ή όποια
βριζόταν στη Βουδαπέστη, νόλις τη διάβασε, μοιρούρισε :

— Μπα! Θαροό πός αυτή ήταν ή γρηά που κρυφακούε!...

Κανείς δεν έδωσε προσοχή στην άγγελία του θανάτου της Μίς
'Ολίβια Τζέινκινς. 'Η έφημερίδες έγραψαν ότι ήταν λιθανόν κι' αυτή
ένα άκόμα θήμα του Μπέκιαν. Μονάχα ή Μαντάμ ντε Ζόνγκ, ή όποια
βριζόταν στη Βουδαπέστη, νόλις τη διάβασε, μοιρούρισε :

— Μπα! Θαροό πός αυτή ήταν ή γρηά που κρυφακούε!...

Κανείς δεν έδωσε προσοχή στην άγγελία του θανάτου της Μίς
'Ολίβια Τζέινκινς. 'Η έφημερίδες έγραψαν ότι ήταν λιθανόν κι' αυτή
ένα άκόμα θήμα του Μπέκιαν. Μονάχα ή Μαντάμ ντε Ζόνγκ, ή όποια
βριζόταν στη Βουδαπέστη, νόλις τη διάβασε, μοιρούρισε :

— Μπα! Θαροό πός αυτή ήταν ή γρηά που κρυφακούε!...

Κανείς δεν έδωσε προσοχή στην άγγελία του θανάτου της Μίς
'Ολίβια Τζέινκινς. 'Η έφημερίδες έγραψαν ότι ήταν λιθανόν κι' αυτή
ένα άκόμα θήμα του Μπέκιαν. Μονάχα ή Μαντάμ ντε Ζόνγκ, ή όποια
βριζόταν στη Βουδαπέστη, νόλις τη διάβασε, μοιρούρισε :

— Μπα! Θαροό πός αυτή ήταν ή γρηά που κρυφακούε!...

Κανείς δεν έδωσε προσοχή στην άγγελία του θανάτου της Μίς
'Ολίβια Τζέινκινς. 'Η έφημερίδες έγραψαν ότι ήταν λιθανόν κι' αυτή
ένα άκόμα θήμα του Μπέκιαν. Μονάχα ή Μαντάμ ντε Ζόνγκ, ή όποια
βριζόταν στη Βουδαπέστη, νόλις τη διάβασε, μοιρούρισε :

— Μπα! Θαροό πός αυτή ήταν ή γρηά που κρυφακούε!...

Κανείς δεν έδωσε προσοχή στην άγγελία του θανάτου της Μίς
'Ολίβια Τζέινκινς. 'Η έφημερίδες έγραψαν ότι ήταν λιθανόν κι' αυτή
ένα άκόμα θήμα του Μπέκιαν. Μονάχα ή Μαντάμ ντε Ζόνγκ, ή όποια
βριζόταν στη Βουδαπέστη, νόλις τη διάβασε, μοιρούρισε :

— Μπα! Θαροό πός αυτή ήταν ή γρηά που κρυφακούε!...

Κανείς δεν έδωσε προσοχή στην άγγελία του θανάτου της Μίς
'Ολίβια Τζέινκινς. 'Η έφημερίδες έγραψαν ότι ήταν λιθανόν κι' αυτή
ένα άκόμα θήμα του Μπέκιαν. Μονάχα ή Μαντάμ ντε Ζόνγκ, ή όποια
βριζόταν στη Βουδαπέστη, νόλις τη διάβασε, μοιρούρισε :

— Μπα! Θαροό πός αυτή ήταν ή γρηά που κρυφακούε!...

